

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

en Domstol, der skulde gøre det. Og det er jo ganske givet, at Ministeren i de allerfleste Tilfælde maa respektere den Nævns-afgørelse, der er fremkommet; det vil ikke være muligt systematisk at tilsidesætte Nævnets Afgørelser, for saa vilde antagelig Nævnet en skønne Dag opgive sin Virksomhed.

Det ærede Medlem Hr. Halfdan Hendriksen og andre har været inde paa § 8 og erklæret, at man ikke er tilfreds med dens Affattelse. § 8 begynder med, synes jeg, det fundamentale i det hele, nemlig at urimelige Priser og Forretningsbetingelser er forbudt, og saa knæsætter den det Princip, som er kaldt for Kostprisprincippet i Modsætning til det Princip, der var knæsæt i Bekendtgørelsen af Oktober i Fjor, nemlig det saakaldte Genindkøbsprisprincip. Nu er det ganske givet, at i et lukket Marked med meget ringe Mulighed for at kunne genindkøbe Varer og, som sagt, over for en Nedskæring af hele Løniveauet kan vi ikke opretholde et Genindkøbsprisprincip, som i øvrigt har været meget stærkt angrebet fra Forbrugerside; dér maa vi over til et andet Princip, og vi har ikke kunnet finde noget andet end Kostprisprincippet. Der kan selvfølgelig her blive visse Vanskeligheder med Hensyn til Avancerne — det vil jeg erkende —, men jeg vil gerne henvise det ærede Medlem Hr. Halfdan Hendriksen bl. a. til de Bemærkninger, som man har gengivet i Betænkningen fra Folketingsudvalget, og hvori det hedder, at hvor Vanskeligheder af ovennævnte Art gør sig gældende, maa Afgørelsen træffes ud fra et rimeligt Skøn over samtlige foreliggende Forhold. Jeg vil gerne sige her, at det ikke er Meningen, at man vil forhindre den legitime forretningsdrivende i at kunne faa en rimelig Avance, det er Meningen, at den honnette forretningsdrivende skal kunne faa en Avance, som under Hensyn til alle foreliggende Forhold er rimelig og anstændig, og dette vil jeg — og det ved jeg ogsaa at Handelsministeriet som Helhed vil — bidrage til at gennemføre paa bedst mulig Maade; men jeg tror, at hverken det ærede Medlem Hr. Halfdan Hendriksen eller de ærede Medlemmer Hr. Lange og Hr. Stein vilde være i Stand til at finde en Formel, som i alle Tilfælde kunde dække de forskellige Forhold, der kan opstaa.

Om det lykkes at gennemføre dette Lovforslag paa en for Handelsstanden og for Producenterne tilfredsstillende Maade, ved jeg ikke; jeg er forberedt paa, at der vil komme megen Kritik, ligesom der har været

Kritik over Gennemførelsen af den nuværende Prisaftalelov. Men alle Bestræbelser skal blive udfoldet for paa bedst mulig Maade at balancere imellem de to store Interesser, der her gør sig gældende, paa den ene Side de legitime Erhvervsinteresser og paa den anden Side de berettigede Forbrugerinteresser.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Til Orientering for ærede Medlemmer skal jeg oplyse, at jeg efter den næste Sags Behandling agter at afbryde Mødet for atter at genoptage det Kl. 19.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Begrænsning af Adgangen til Udbetaling af Udbytte og Tantieme i Aktieselskaber m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1193).

Sagen sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærhøl): Jeg skal tillade mig til det høje Ting at anbefale Forslag til Lov om Begrænsning af Adgangen til Udbetaling af Udbytte og Tantieme i Aktieselskaber m. v.

Lovforslaget, der staar i naturlig Forbindelse med Forslagene vedrørende Regulering af Arbejdslønninger og Arbejdstid m. v., indeholder 3 Hovedbestemmelser:

Ved § 1 fastsættes der Begrænsning af det Beløb, Aktieselskaber og andre erhvervsdrivende Selskaber og Foreninger med begrænset Ansvar kan udbetale i Udbytte til Aktionærerne. I § 2 fastsættes lignende Indskrænkninger, for saa vidt angaar Tantieme, Gratiale eller andet Vederlag, der vilkaarligt fastsættes af vedkommende Selskabs Ledelse, hvortil endelig kommer Reglerne i § 4, der bestemmer, at nærmere angivne Udbytte- og Tantiemebeløb principalt skal anbringes i Laanefonden af 1940 eller stilles til Raadighed for Statskassen som kortfristede Laan med en Løbetid paa indtil 3 Aar.

Ifølge Forslagets § 6 kan Bestyrelsen for Kreditfonden — den Fond, der omhandles i det af Finansministeren forelagte Lovforslag — tillade, at de Beløb, der